

ЛЕГЕНДА ЗА ПЕПЕРУДИТЕ

Голямата миграция

PRO[®]
BOOK

София, 2024

Първа глава

Различни от другите

Краят на август е. Около една стара селска къщурка се простират поляни с млечка, растение, чийто розови цветове се издигат към прекрасното небе. Това е идеалното място за игра на Патрик и Марти, двама приятели, които са много различни, но са неразделни. Патрик е млада пеперуда монарх и въпреки че едното му крило е по-малко от другото, той не се предава пред трудността да лети. Той е безстрашен и се забавлява, като се плъзга по меките листенца и подскача от едно листо на друго, за да догони своя лаком приятел.

– Юхуу! Да! Ела, Марти! – Патрик надава радостен вик към пухкавата гъсеница, която мисли само как да си напълни стомахчето.

Трябва да разбереш чревоугодника Марти с хубавата рижава коса – той е длъжен да се

храни обилно, ако иска също да се превърне в пеперуга. Гъсеницата с красиво златисто-жълто тяло, нашарено с няколко кафяви ивици, отдавна мечтае за това.

– Чакай! Имам повече крака от теб! Но нито един от тях още не е закусил – оплаква се Марти, който се втурва след Патрик.

– По-бързо, Марти! Хайде, побързай!

Двамата приятели скачат от листо на листо през полята. Четиринайсетте малки пухкави крачка на Марти се борят да поддържат ритъма. Патрик, от своя страна, е голям и гъвкав, затова тича бързо. Подобно на другите пеперуди монарх, той има дълги и тънки крака, неговите са тъмносиви. Останалата част от тялото му е бледосиня и идеално подхожда на лилаво-синята му коса, осеяна с червени кичури. Сивите му ириса също са обградени от рубиненочервено. Дори якето му и ръкавиците му без пръсти са в същия цвят. Лицето му е изпъстрено с малки тъмносини петънца, а на главата си има две бледосини антенки, чийто върхове леко се навиват в краищата.

Неговият приятел Марти се движи по-скоро хоризонтално, но горната част на тялото му е изправена и така освобождава четири от крачката си, за да му служат за ръце. Той е облечен с

тюркоазена тениска, върху която е отпечатана електриковозелена вихрушка. На главата си носи шапка в същите нюанси, от която се подават двуцветните му антени и огнената му коса, а бретона му стърчи към небето. Марти има същите две антени и в края на издълженото си тяло. Лицето му, досуц като това на Патрик, е обсипано с малки тъмни петънца, но очите му са светлосини.

– Ще се справя. Ще отида там! – възкликва многократно младата пеперуда монарх, докато се засилва.

После, използвайки едно листо като трамплин, за да се изстреля към небето, той надава победоносен вик:

– Юхуууу! Миграция!

След момент на реене във въздуха, в който най-накрая има чувството, че лети, той се спуска към земята, напразно пърхайки с криле. Дясното му крило, поне три пъти по-малко от лявото, му пречи да имитира движенията на другите пеперуди монарх, които безгрижно прелитат наоколо.

– Аааах! – крещи Патрик, размахвайки ръце.

Пагането му е леко омекотено от няколко растения, които обаче не го предпазват да пльосне като палачинка на земята: *Бум!*

– Патрик! – изкрещява Марти запъхтян. – Патрик, кажи ми нещо! Добре ли си?

Изплашената до безумие гъсеница бързо изплита нишка, по която се плъзга до земята, и се навежда над приятеля си, за да му помогне да седне.

– Патрик, отговори ми! – продължава Марти, като енергично го разтърсва.

Смаяна, гъсеницата вижда как на лицето на Патрик грейва все по-широка усмивка. Младата пеперуда скача на крака и казва в екстаз:

– Видя ли какво направих? Успях да полетя! Трябва само да подобря приземяването си.

Със съмнение и насмешка Марти добавя:

– Както и всичко преди него.

– Ако искаш да ми помогнеш, господин експерт, направи ми едно крило!

Гъсеницата с рижава коса поглежда своя другар с усмивка и потупва коремчето си.

– Работя много по-добре, на пълен корем.

– Ще ти донеса храна! – казва Патрик, преди да започне да се катери по една висока млечка.

Когато достига до върха ѝ, той набира букет от малки розови цветя.

– Отвори широко устата, Марти!

Долу гъсеницата с кръгли очи се протяга към небето и широко разтваря ръце, крещейки:

– Пусни всичко, което имаш!

Развеселен, Патрик пуска цветята, които се понасят и стигат до Марти. Лакомникът ги поглъща наведнъж! Докато приятелят му се смее, гъсеницата крещи, размахвайки четири малки юмручета в знак на победа:

– Аз ще се преобразя, ще видите!

– Марти! – провиква се някой отзад. Горката гъсеница подскача и се строполява на земята.

– Имам нужда от мнението на една гъсеница. Бързо! Опитай това! – предлага му Сесил, метеорологът на рояка.

Голямата пеперуда монарх носи огромни и много кръгли очила, които уголемяват очите ѝ, и зелена шапка, от която стърчат две антенки с космати върхове. С едната си ръка Сесил изправя Марти, а с другата му слага в устата цвете. Като истински познавач, Марти го сдъвква, преди да произнесе присъдата си:

– О, бляк! – прави гримаса той. После сините му очи блесват и с най-прекрасната си усмивка добавя: – Имаш ли и други?

Сесил граска нещо в бележника си.

– Студен въздух – заявява той.

– А? – казва Патрик, повдигайки рамене.
Сесил остава съсредоточен.

– Дните са по-къси. Млечката е увехнала.
Всичко това е...

– Жалко? – осмелява се гъсеницата.

– Прекрасна новина! – по-скоро се ентусиазира голямата пеперуда монарх, движейки се във всички посоки. – Момчета, време е! Заминаваме за Мексико! Трябва да предупредя вожда.

Без да дочака отговор, Сесил отлита.

– О! – промълвява Патрик. – Миграция? Хайде, Марти, искам си крилото!

– Ще се заема – уверява го приятелят му. – Пази се.

Златистата гъсеница започва да ръмжи и да движи малките си крачета. За нула време творението ѝ е готово. Тя го размахва високо.

– Ето! Есенната колекция на... Марти!

– Прилича на последното, което ми изработи – мърмори Патрик, докато се приближава към голямото бяло крило от фина тъкан.

Марти го порицава с плясване по пръстите.

– Как гръзваш да обиждаш творбата ми! Не виждаш ли, че това е първокласна коприна? Хайде, обърни се! Всички си позволяват да критикуват. Пффф!

Новото крило тъкмо е поставено на гърба на младата пеперуда, когато към двамата приятели се спуска сянка от небето.

– Птица! – чува се крясък.

Те бързо се хвърлят по корем, виейки от страх. След малко избухва злорадо кикотене. Горди от постигнатото, Кайл, Базил и Седрик се разделят и започват да кръжат над главите на двете жертви на шегата.

– Пипнахме ви, лужеци! – подиграва ги Кайл.

Младата пеперуда монарх е с лилав цвят на кожата и ги наблюдава със зелените си очи. Тя стои гордо на дългите си тъмносиви крака, облечена с пуловер с къси ръкави, от който се подава жълта блуза. Косата на Кайл, в различни нюанси на тъмнолилавото, е добре оформена и пригладена отстрани и отгоре на главата му, от която се извисяват две красиви розови антени.

Седрик е още по-висок от Кайл и е с кожа с яркочервен цвят. Разрошената му коса, която стърчи нагоре, е хваната с бандана в същия оранжев цвят като на антенките му и спортната му тениска с якичка. Колкото до Базил, той е по-нисък и широкоплещест от приятелите си, а кожата му е синьо-зеленикава и подчертава червеникаво-оранжевите му очи,

наситено розовите връхчета на антенките му и елегантната му кехлибареножълта риза с фини орнаменти.

– Знаехме, че сте вие – защитава се Марти, размахвайки заплашително пръст.

– Да бе! – подиграва се арогантната лилава пеперуда монарх. – О, какво красиво учебно крило си имаш!

И тримата избухват в злобен смях.

– Ще се видим през пролетта! – добавя Кайл и им помахва с подигравателна усмивка.

Палавите злодеи си тръгват. Марти не се предава:

– Мисли се за нещо повече от останалите само защото е син на вожда! Плужеци... я стига!

В превъзбудата си гъсеницата е сграбчила коприненото крило на приятеля си, дърпайки го надолу. Внезапно го пуска.

– Ох! – крещи Патрик и търка бузата си там, където крилото го е ударило.

– Она...

